

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Układy Radioelektroniczne

Przedmiot

Kierunek studiów

Elektronika i Telekomunikacja

Studia w zakresie (specjalność)

Multimedia i elektronika powszechnego użytku

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

4/7

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obieralny

Liczba godzin

Wykład

15

Laboratoria

15

Inne (np. online)

Ćwiczenia

Projekty/seminaria

Liczba punktów ECTS

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. Jarosław Szóstka

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Wydział Informatyki i Telekomunikacji

ul. Polanka 3

e-mail: jaroslaw.szostka@put.poznan.pl

Wymagania wstępne

Student rozpoczynający ten przedmiot powinien mieć podstawową wiedzę z układów elektronicznych, teorii obwodów, linii transmisyjnych, anten i metrologii elektrycznej. Powinien również posiadać umiejętność obliczania prostych obwodów elektrycznych prądu stałego i przemiennego, umiejętność pozyskiwania informacji z podanych źródeł i być gotowy do współpracy w zespole.

Cel przedmiotu

Zrozumienie zasady działania i zdobycie umiejętności przewidywania zachowania się fizycznie realizowalnych urządzeń i układów elektronicznych wielkiej częstotliwości poprzez poznanie podstawowych zależności fizycznych i matematycznych, które umożliwiają projektowanie, budowę, uruchamianie, pomiary i eksploatację takich układów i urządzeń.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Student po ukończeniu przedmiotu:

1. zna i rozumie procesy konstruowania i wytwarzania prostych urządzeń elektronicznych, metodykę projektowania analogowych układów elektronicznych w.cz., a także metody i techniki wykorzystywane w procesie projektowania
2. ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie zasad działania analogowych układów elektronicznych w.cz.
3. ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie projektowania układów elektronicznych w.cz. oraz elementarną wiedzę na temat cyklu życia i kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń i systemów elektronicznych
4. ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej; zna podstawowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy

Umiejętności

Student po ukończeniu przedmiotu potrafi:

1. pozyskiwać dane z literatury i innych źródeł, integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także formułować wnioski i uzasadniać opinie
2. zaprojektować prosty obwód drukowany korzystając z kart katalogowych i not aplikacyjnych w celu dobrania odpowiednich komponentów układu
3. projektować i eksploatować proste nadawcze i odbiorcze układy w.cz., zaplanować proces realizacji prostego urządzenia elektronicznego i oszacować jego koszty;
4. zbudować, uruchomić i przetestować zaprojektowany układ w.cz. stosując zasady BHP, posługując się właściwie dobranymi metodami i urządzeniami umożliwiającymi pomiar wielkości charakteryzujących elementy i układy elektroniczne w.cz.
5. dostrzegać aspekty pozatechniczne projektowanych urządzeń (środowiskowe, ekonomiczne, prawne – ustawa o kompatybilności em., dyrektywy unijne i normy zharmonizowane, normy ETSI).

Kompetencje społeczne

Student po ukończeniu przedmiotu:

1. rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego doksztalcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych
2. potrafi współpracować w zespole.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

1, Wiedza nabyta na wykładach jest weryfikowana w czasie końcowego egzaminu pisemnego i/lub ustnego (czas trwania części pisemnej 90 minut; odpowiedź na 3-5 pytań, próg zaliczeniowy 50% punktów - ocena 3,0, lista zagadnień egzaminacyjnych jest przesyłana e-mailem do studentów)

2. wiedza i umiejętności nabyte na ćwiczeniach laboratoryjnych są weryfikowane na podstawie oceny sprawozdań z tych ćwiczeń (zasady przygotowania sprawozdań są przedstawiane na zajęciach organizacyjnych), ocena obejmuje formalną zgodność sprawozdania z szablonem, sposób opracowania wyników pomiarów oraz odpowiedzi na pytania zawarte w sprawozdaniu.

Treści programowe

Wykład

1. Elementy stosowane w układach w.cz.: oporniki, kondensatory, cewki, transformatory w.cz., obwody rezonansowe, projektowanie obwodów dopasowujących impedancję.
2. Szumy w elementach elektronicznych, wskazówki konstrukcyjne przy projektowaniu płytek drukowanych do układów w.cz., ekranowanie, podstawowe zagadnienia dotyczące kompatybilności em. urządzeń elektronicznych.
3. Schematy blokowe i parametry odbiorników radiowych oraz nadajników.
4. Analiza, projektowanie i parametry wzmacniaczy napięciowych w.cz., wzmacniaczy mocy w.cz. generatorów LC i kwarcowych, działania i projektowanie pętli PLL, projektowanie i parametry mieszaczy.
5. Sprzęt pomiarowy stosowany przy pomiarach w.cz.
6. Podstawowe pomiary w technice w.cz., normy ETSI (European Telecommunication Standard Institute), dyrektywy unijne i przepisy krajowe dla urządzeń radiokomunikacyjnych, normy dotyczące kompatybilności em. urządzeń elektronicznych.
7. Podstawy dokumentacji technicznej, informacje dotyczące wdrożenia urządzeń do produkcji.

Laboratorium

1. Zjawisko intermodulacji
2. Pomiar parametrów macierzy rozproszenia wzmacniacza napięciowego w.cz.
3. Wzmacniacz mocy w.cz.
4. Obwód rezonansowy LC
5. Pomiary radiotelefonu FM

Metody dydaktyczne

1. Wykład: prezentacja multimedialna uzupełniona o przykłady podawane na tablicy.

2. Ćwiczenia laboratoryjne: wykonywanie ćwiczeń praktycznych w grupach 3-4 osób w oparciu o pisemne instrukcje.

Literatura

Podstawowa

1. Szóstka J., Mikrofałe. Układy i systemy, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa, 2006.
2. Nosal Z., Baranowski J., Układy elektroniczne. Układy analogowe liniowe. Wyd. Naukowo-Techniczne, Warszawa 1994.

Uzupełniająca

1. Young P., Electronic Communication Techniques, Prentice Hall, 2004.
2. Gilmore R., Besser L., Practical RF Circuit Design for Modern Wireless Systems, Artech House, 2003.
3. Masewicz T., Radioelektronika dla praktyków, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa, 1985.
4. Poradnik radioamatora, praca zbiorowa, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa, 1984.
5. Bieńkowski Z., Poradnik ultrakrótkofalowca, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa, 1988.
6. Vizmuller P., RF Design Guide. Systems, Circuits, and Equations, Artech House, London, 1995.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	75	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	31	2,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych, przygotowanie sprawozdań, przygotowanie do egzaminu) ¹	44	1,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności